

BSO

BILKENT SENFONİ
ORKESTRASI

MOZART REQUIEM

Bruno Mantovani şef

Kültür ve Turizm Bakanlığı Devlet Çoksesli Korosu

Burak Onur Erdem koro şefi

Nurdan Küçükekmeççi soprano

Ezgi Karakaya mezzo-soprano

Ayhan Uştuk tenor

Doğukan Özkan bas

konzertmeister Irina Nikotina

14 Eylül September 2019

Cumartesi Saturday, 20.30

Bilkent Odeon

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Konserlerimizde ses ve görüntü kaydı yapılmaktadır. Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı tamamen kapatmanızı ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

All our concerts are audio-visually recorded. Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient, if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to turn off their cell phones and not to take any photographs with flash during the concert.

Program

W.A. Mozart

Requiem Re minör | in D minor, KV.626

1. Introit: Requiem aeternam
2. Kyrie eleison
3. Sequence: I. Dies Irae
4. Sequence: II. Tuba mirum
5. Sequence: III. Rex tremendae majestatis
6. Sequence: IV. Recordare, Jesu pie
7. Sequence: V. Confutatis maledictis
8. Sequence: VI. Lacrimosa dies illa
9. Offertory: I. Domine Jesu Christe
10. Offertory: II. Hostias et preces
11. Sanctus
12. Benedictus
13. Agnus Dei
14. Communion: Lux aeterna

Zorunlu durumlarda program değişikliği yapılabilir.
Programs may be subject to changes due to reasons beyond our control.

Bruno Mantovani şef conductor

Fransız besteci ve şef Bruno Mantovani, 2010 yılından bu yana Paris Konservatuvarının müdürü olarak görev yapıyor. Mantovani, orkestra şefi olarak, Accentus, Alternance, Cepheus, Intercontemporain, Sospeso, TM+ gibi çağdaş müzik toplulukları, Lille ve Lyon Ulusal Orkestraları, Toulouse Orkestrası ve Paris Orkestrasıyla düzenli olarak sahneye çıkıyor.

Paris Konservatuvarında (analiz, estetik, orkestrasyon, kompozisyon, müzik tarihi dallarında) beş birincilik alan Bruno Mantovani, Ircam'da bilgisayar müziği programına katıldıktan sonra uluslararası kariyerine başladı.

Mantovani'nin yapıtları, Amsterdam Concertgebouw, Cologne Filarmoni, Luzern Kültür ve Kongre Merkezi, Milano'da La Scala, New York'ta Carnegie Hall ve Lincoln Center ve Paris'te Cité de la musique ve Salle Pleyel'de seslendirildi. Çalışmalarında tercih ettiği sanatçılara sadık kalan besteci, Jean-Efflam Bavouzet, Alain Billard, Jean-Guihen Queyras, Antoine Tamestit, Tabea Zimmermann gibi saygın solistlerle birlikte çalışıyor. Mantovani'nin birlikte çalıştığı şefler arasında Pierre Boulez, Sir Andrew Davis, Peter Eötvös, Laurence Equilbey, Gunter Herbig, Emmanuel Krivine, Susanna Mälkki, Jonathan Nott, Pascal Rophé ve François-Xavier Roth yer alıyor. Ayrıca besteci, Accentus, Intercontemporain, TM+ gibi müzik topluluklarıyla ve Bamberg Senfoni, BBC Cardiff, Chicago Senfoni, WDR Cologne, La Chambre Philharmonique, Frankfurt Radyo Orkestrası, Liège Philharmonic, BBC London, Lucerne Academy, Orchestre de Paris, Paris Opera Orkestrası, Philharmonic Orchestra of Radio France, Sarrebrücken Radyo Orkestrası, Çek Filarmoni, NHK Tokyo, RAI Turin, Sinfonia Varsovia, RSO Vienna gibi orkestralarla ortak çalışmalar yapıyor.

Uluslararası yarışmalarda çeşitli ödüller alan Mantovani, 1999'da Stuttgart'ta ve 2001'de Unesco Composer Tribune'da ödüle değer görüldü. Besteci, Hervé Dugardin ve Georges Enesco ödüllerinin sahibi olmasının yanı sıra, 2000, 2005 ve 2009 yıllarında Sacem'de "Büyük Ödül", 2005'te André Caplet ve Enstitü ödülleri, 2007'da SACD'den yeni yetenek ödülü, aynı yıl Forberg-Schneider Vakfından Belmont ödülü, 2009'da yılın bestecisi olarak "Victoire de la Musique" ödülü, 2010'da Berlin Filarmoniden Claudio Abbado ödülü ve uluslararası müzik basını ödülü aldı. Mantovani'nin kayıtları da, Charles

Cros Akademiden “Coups de Coeur” ödülü, Monde de la musique’den “Choc de l’année” gibi çok sayıda ödüle değer görüldü ve New York Times tarafından 2008’in en iyi kayıtlarından biri seçildi. Besteci, Ocak 2010’da Fransız Sanat ve Edebiyat Nişanıyla ödüllendirildi. Mantovani, 1999’da Edenkoben’deki Herrenhaus programında yer aldı; 2001’de October in Normandy festivaline katıldı; 2002’de AFAA sponsorluğundaki "Villa Médicis hors les murs" programı kapsamında Bologna’da çalıştı; 2004 ve 2005’te Roma Fransız Akademisinde (Villa Médicis) görev aldı; 2006 ve 2008 yılları arasında Besançon Festivaline katıldı, 2008-2011 yılları arasında Lille Ulusal Orkestrasıyla çalıştı. 2001 yılından bu yana özel konuk sanatçı olarak yer aldığı Musica Festivali, 2006 yılını kendisinin bestelerine adanmıştır.

Mantovani 2010’dan itibaren Paris Operasıyla geniş kapsamlı ortak çalışmalara imza attı. 2011’de Siddharta balesi ve Rus Şair Anna Akhmatova’nın hayatını anlatan bir opera, 2012’de Renaud Capuçon ve Philippe Jordan için bir keman konçertosu, 2014’te bir trio yazdı.

Müzikle diğer sanatsal anlatım biçimleri arasındaki ilişkilerden esinlenen Mantovani, roman yazarları Hubert Nyssen ve Eric Reinhardt, libretto yazarları Christophe Ghristi ve François Regnault, şef Ferran Adrià, koreograflar Jean-Christophe Maillot ve Angelin Preljocaj ve film yapımcısı Pierre Coulibeuf ile ortak projelerde yer alıyor.

Bruno Mantovani is a French composer, conductor, since 2010, Director of the Paris National Conservatoire. As a conductor he is regularly invited by such important orchestras as Orchestre National de France, Orchestre Philharmonique de Radio France, Orchestre de Paris, Capitole of Toulouse, Camerata Sao Paulo, Orchestre Colonne, Simon Bolivar, Shanghai Philharmonic Orchestra, Incheon - Seoul, Shanghai Symphonic Orchestra, Ensemble Intercontemporain, Ensemble Lemanic, Orchestra of CNSMDP.

Bruno Mantovani was born in 1974. After receiving five first prizes from the Paris Conservatory (analysis, aesthetics, orchestration, composition, music history) and attending the computer music Cursus at Ircam, he began an international career. His works have been performed at the Concertgebouw in Amsterdam, the Philharmonie in Cologne, the KKL in Lucerne, La Scala

in Milan, Carnegie Hall and Lincoln Centre in New York, the Cité de la musique and the Salle Pleyel in Paris. Faithful to his preferred performers, he collaborates with prestigious soloists (Jean-Efflam Bavouzet, Alain Billard, Jean-Guihen Queyras, Antoine Tamestit, Tabea Zimmermann), conductors (Pierre Boulez, Sir Andrew Davis, Peter Eötvös, Laurence Equilbey, Gunter Herbig, Emmanuel Krivine, Susanna Mälkki, Jonathan Nott, Pascal Rophé and François-Xavier Roth), ensembles (Accentus, Intercontemporain, TM+) and orchestras (Bamberg Symphony, BBC Cardiff, Chicago Symphony, WDR Cologne, La Chambre Philharmonique, Frankfurt Radio Orchestra, Liège Philharmonic, BBC London, Lucerne Academy, Orchestre de Paris, Paris Opera Orchestra, Philharmonic Orchestra of Radio France, Sarrebrücken Radio Orchestra, Czech Philharmonic, NHK Tokyo, RAI Turin, Sinfonia Varsovia, RSO Vienna).

He has received distinctions from international competitions (Stuttgart in 1999, Unesco Composer Tribune in 2001), the Hervé Dugardin and Georges Enesco prizes as well as the "Grand Prix" from the Sacem in 2000, 2005 and 2009, the André Caplet and Institute Prizes in 2005, the new talent prize from the SACD in 2007, the Belmont prize from the Forberg-Schneider Foundation that same year, a "Victoire de la Musique" for composer of the year in 2009, the Claudio Abbado prize from the Berlin Philharmonic and the international music press prize in 2010, as well as numerous awards for his recordings (including several "coups de Coeur" from the Charles Cros Academy, a "Choc de l'année" from the Monde de l'ea musique, and chosen as one of the best recordings of 2008 from the New York Times). He became "Chevalier des Arts et Lettres" in January 2010. He was in residency at the Herrenhaus at Edenkoben in 1999, at the October in Normandy festival in 2001, at Bologna as part of the "Villa Médicis hors les murs" program sponsored by AFAA in 2002, at the French Academy of Rome (Villa Médicis) in 2004 and 2005, at the Besançon festival between 2006 and 2008, and with the National Orchestra of Lille between 2008 and 2011. The Musica festival, where he has been special guest artist since 2001, dedicated a portrait to him in 2006.

Starting in 2010 he began an extended collaboration with the Paris Opera (the ballet Siddharta, and an opera based on the life of Russian poet Anna Akhmatova in 2011, a violin concerto for Renaud Capuçon and Philippe Jordan in 2012, a trio in 2014).

Inspired by the relationships linking music with other forms of artistic expression, he has collaborated with novelists Hubert Nyssen and Eric Reinhardt, librettists Christophe Ghristi and François Regnault, chef Ferran Adrià, choreographers Jean-Christophe Maillot and Angelin Preljocaj, and film maker Pierre Coulibeuf.

Kültür ve Turizm Bakanlığı

Devlet Çoksesli Korusu

Ministry of Culture and Tourism

State Polyphonic Choir

Kültür ve Turizm Bakanlığı Devlet Çoksesli Korusu, 1988 yılından beri Türkiye'nin önde gelen profesyonel topluluklarından biri oldu. Hikmet Şimşek tarafından kurulan Devlet Çoksesli Korusu, Walter Strauss, Ahter Destan, İbrahim Yazıcı ve Cem'i Can Deliorman'la çalışmış, birçok değerli orkestra şefiyle konserler vermiştir. Devlet Çoksesli Korusu, 2017 yılından itibaren Burak Onur Erdem ile çalışmalarını sürdürmektedir.

Devlet Çoksesli Korusu, Türkiye'nin birçok şehrinde binden fazla konser vermiş ve Almanya, İtalya, Hollanda, Portekiz, Rusya, İsrail ve Güney Kore gibi birçok ülkede performans göstermiştir. 1989 yılında ilk konserini Ahmed Adnan Saygun yönetiminde gerçekleştirmiştir. Vatikan'da Harbison'un Papa II. Jean Paul'e adadığı eserin dünya prömiyeri, Berlin'de Mahler - 2. Senfoni, Britten - War Requiem ve Verdi - Requiem koronun önemli performansları arasında yerini almıştır. Devlet Çoksesli Korusu, 2010 yılında Donizetti Ödülleri kapsamında "Yılın Korusu" ödülünü almış, Avrupa'nın müzik eleştirmenleri tarafından "Cennetten Gelen Sesler" olarak nitelendirilmiştir.

Koronun çekirdek repertuarı senfonik eserlerden ve a capella koro edebiyatından oluşmaktadır. Devlet Çoksesli Korusu bugüne değin Orff - *Carmina Burana*, Mozart - *Requiem*, Saygun - *Yunus Emre Oratoryosu*, Say - *Nazım Oratoryosu*, Sun - *Kurtuluş* Film Müzikleri gibi birçok albüm kaydına imza atmış, Saygun'a ve Sun'a ait halk şarkılarını da kaydetmiştir. Devlet Çoksesli Korusu; Eurico Carrapatoso, Giovanni Bonato ve Henning Sommerro gibi Avrupa'nın ünlü bestecilerine Türk şairlerinin eserlerini besteletmiştir. 2016 yılından beri düzenlediği Koro Şefliği Ustalık Sınıfında Paulo Lourenço, Lorenzo Donati ve Ragnar Rasmussen gibi uluslararası isimleri davet etmiştir. Devlet Çoksesli Korusu, 2019 yılı itibariyle Avrupa Profesyonel Korolar Birliği (TENSO) üyesidir.

Ministry of Culture and Tourism State Polyphonic Choir has been one of the leading professional choral ensembles of Turkey since its foundation in 1988. Established by Hikmet Şimşek, the choir has performed with Walter Strauss, Ahter Destan, İbrahim Yazıcı and Cemi'i Can Deliorman and given concerts with many great conductors. The State Polyphonic Choir has given more than a thousand concerts in many cities around Turkey and performed in Germany, Italy, the Netherlands, Portugal, Russia, Israel, and South Korea. The choir made its debut in 1989 under the baton of Ahmed Adnan Saygun. Highlights of the ensemble include the world premiere of Harbison's work dedicated to Pope John Paul II in Vatican, Mahler's Symphony no. 2 in Berlin, Britten's War Requiem and Verdi's Requiem. In 2010, the State Polyphonic Choir was named the Choir of the Year in the Donizetti Awards and described as "voices from heaven" by music critics in Europe.

The core repertoire of the choir consists of symphonic works and a cappella choir literature. The choir has recorded many albums, including Orff's *Carmina Burana*, Mozart's *Requiem*, Saygun's *Yunus Emre Oratorio*, Say's *Nazım Oratorio*, Sun's *Kurtuluş* soundtrack, as well as Saygun and Sun's folk songs. The State Polyphonic Choir commissioned acclaimed European composers like Eurico Carrapatoso, Giovanni Bonato and Henning Sommero to write compositions for the works of Turkish poets. Since 2016, the choir has been organizing Choral Conducting masterclasses, where it hosted eminent figures such as Paulo Lourenço, Lorenzo Donati and Ragnar Rasmussen. As of 2019, the State Polyphonic Choir is a member of the European Network for Professional Chamber Choirs (TENSO).

Burak Onur Erdem koro şefi choirmaster

Burak Onur Erdem, Devlet Çoksesli Korosu şefidir. Erdem, 2010 yılında kurduğu Rezonans ile yüzlerce performansa imza attı ve Avrupa çapında ödüller kazandı. Türkiye'de uluslararası projeler üretmek üzere Koro Kültürü Derneğini kurdu. Avrupa Korolar Federasyonu (ECA-EC) yönetim kurulu üyesi olarak seçildi ve müzik komisyonunda görev yaptı. Avrupa temsilcisi olarak Uluslararası Koro Müziği Federasyonu (IFCM) yönetim kuruluna atandı. 38. Varna Uluslararası Koro Yarışmasında En İyi Genç Şef ödülünü kazandı ve 66. Arezzo Uluslararası Koro Yarışmasında jüri üyeliği yaptı.

İTÜ Müzik İleri Araştırmalar Merkezi müzik teorisi ve şeflik bölümlerinden mezun oldu. Dr. Michael Ellison ile form ve müzik teorisi, Dr. Adam Roberts ile ileri armoni, Dr. Paul Whitehead ile Rönesans ve barok müziği, Lynn Trepel Çağlar ile şan çalıştı. Uluslararası ustalık sınıflarında Prof. Johannes Prinz, Prof. Maria Guinand, Prof. Anders Eby, Prof. Volker Hempfling, Denes Szabo ve Michael Gohl gibi koro şefleriyle çalışma fırsatı buldu. Halen Kunstuniversität Graz bünyesinde Prof. Johannes Prinz ile post-graduate çalışmalarını sürdürmektedir.

Müzik eğitiminden önce Boğaziçi Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümünü Rektörlük Ödülü ile tamamladı. Alman Lisesinde okuduğu yıllarda Jugend Musiziert yarışmasında Atina, Kahire, Roma ve Nürnberg gibi şehirlerde klasik gitar ve şan dallarında ödüller kazandı.

Çeşitli korolar ile birlikte Portekiz, Fransa, İtalya, İrlanda, Hollanda, Almanya, Avusturya, Macaristan, Estonya, Yunanistan ve Bulgaristan'da konserler verdi. Giovanni Bonato, Eurico Carrapatoso ve Hasan Uçarsu gibi bestecilerin dünya prömiyerlerini yaptı. Erdem, 2020 yılında Yeni Zelanda'da düzenlenecek olan Dünya Koro Müziği Sempozyumunda konuşmacı olarak yer alacaktır.

Burak Onur Erdem is the conductor of the State Polyphonic Choir. Erdem made numerous performances with the choral ensemble Rezonans, which he founded in 2010, and received many awards across Europe. He established the Choral Culture Association to produce international projects in Turkey. He was elected to the Board of the European Choral Association (ECA-EC) and worked in the music commission. He was appointed to the Board of Directors of the International Federation for Choral Music as the European representative. He won the Best Young Conductor award at the 38th Varna International Choir Competition and served on the jury of the 66th Arezzo International Choir Competition.

Erdem graduated from the music theory and conducting departments of the ITU Center for Advanced Studies in Music. He studied form and music theory with Dr. Michael Ellison, advanced harmony with Dr. Adam Roberts, Renaissance and Baroque music with Dr. Paul Whitehead, and singing with Lynn Trepel Çağlar. He had the chance to work with eminent choir conductors like Prof. Johannes Prinz, Prof. Maria Guinand, Prof. Anders Eby, Prof. Volker

Hempfling, Denes Szabo and Michael Gohl in international masterclasses. Currently, he continues his post-graduate studies with Prof. Johannes Prinz at Kunstuniversität Graz. Before his music studies, Erdem graduated from the Political Science and International Relations Department of Boğaziçi University with the Rector's Prize. During his studies at the German High School, he won classical guitar and singing awards at the Jugend Musiziert competition in Athens, Cairo, Rome and Nurnberg.

Burak Onur Erdem has given concerts in Portugal, France, Italy, Ireland, the Netherlands, Germany, Austria, Hungary, Estonia, Greece and Bulgaria with different choirs. He made the world premieres of composers like Giovanni Bonato, Eurico Carrapatoso and Hasan Uçarsu. Erdem will participate in the World Choral Music Symposium to be held in New Zealand in 2020 as a speaker.

Nurdan Küçükekmekçi soprano

Dokuz Eylül Üniversitesi Devlet Konservatuvarındaki solistlik eğitimini sınıf atlayarak beş yılda tamamladı; konservatuvar ve üniversite birincisi olarak mezun oldu. Aynı kurumda araştırma görevlisi oldu, yüksek lisans eğitimini tamamladı. 1994'te İstanbul'da yapılan Güzin Gürel Bilim ve Sanat Vakfı Şan Yarışmasında birincilik ödülü aldı. 1998-99 yıllarında Licinio Montefusco'nun ustalık sınıflarına katıldı ve konserler verdi. 1999'da Antalya Devlet Opera ve Balesinde göreve başladı. 2000 yılında Katia Ricciarelli ve Leyla Gencer şan seminerlerine katıldı. Aynı yıl Yunus Emre Oratoryosunu seslendirdi.

2000'de Azerbaycan-Bakü'de II. Uluslararası Şan Yarışmasında jüri özel ödülüne layık görüldü. 2005 yılında Gürer Aykal yönetimindeki Borusan Filarmoni Orkestrasıyla İstanbul ve Atina'da konserler verdi. 2007'de Ayhan Baran ile bir konser verdi. Ankara Devlet Opera ve Balesinde, Aspandos Opera ve Bale Festivalinde, Side Kültür ve Sanat Festivalinde pek çok kez sahneye çıktı; *La Boheme*, *La Traviata*, *Aida*, *Carmen*, *Saraydan Kız Kaçırma*, *Lucia di Lammermoor*, Beethoven - Korolu Fantezi, Orff - *Carmina Burana*, seslendirdiği eserlerden bazılarıdır.

2008 yılında Mavi-Nota müzik gazetesi tarafından yılın sanatçısı seçildi. Aynı yıl Finlandiya-Helsinki'de Türk eserlerinden oluşan bir konser verdi. Almanya'da 2010'da Verdi - Requiem, 2011'de Beethoven - 9. Senfoni ve Orff - *Carmina Burana* eserlerini seslendirdi. 2015 yılında Semiha

Berksoy Opera Vakfı tarafından yılın en iyi kadın opera sanatçısı, 2016'da *Andante* dergisinin Donizetti Klasik Müzik Ödüllerinde yılın kadın opera sanatçısı seçildi. Şan çalışmalarını 2001 yılından beri Roman Werlinski ile sürdürmektedir.

Nurdan Küçükekmeççi completed her soloist education at the State Conservatory of Dokuz Eylül University in five years by being granted one year early graduation, and graduated as the first of her class in the conservatory, as well as the University. She started to work as a research assistant in the same institution and received her graduate degree. In 1994, she was awarded the first prize at the Singing Competition of Güzin Gürel Science and Art Foundation in İstanbul. She participated in the masterclasses of Licinio Montefusco between 1998 and 1999 and gave concerts. Küçükekmeççi started working at the Antalya State Opera and Ballet in 1999. She attended the singing seminars of Katia Ricciarelli and Leyla Gencer in the year 2000. In the same year, she sang in the Yunus Emre Oratorio.

She won the jury special prize at the Second International Singing Competition organized in Baku, Azerbaijan, in 2000. She gave concerts with the Borusan Philharmonic Orchestra under the baton of Gürer Aykal in İstanbul and Athens in 2005. She sang in a concert with Ayhan Baran in 2007. She performed at the Ankara State Opera and Ballet, Aspendos Opera and Ballet Festival and Side Culture and Art Festival many times, singing in works like *La Boheme*, *La Traviata*, *Aida*, *Carmen*, *Abduction from the Seraglio*, *Lucia di Lammermoor*, Beethoven's Choral Fantasy, and Orff's *Carmina Burana*.

In 2008, Nurdan Küçükekmeççi was named the artist of the year by Mavi-Nokta music newspaper. She gave a concert of Turkish works in Helsinki, Finland in the same year. She performed Verdi's Requiem in Germany in 2010, and Beethoven's Symphony no. 9 and Orff's *Carmina Burana* in 2011. She was selected the best female opera singer by the Semiha Berksoy Opera Foundation in 2015 and female opera singer of the year in the Donizetti Classical Music Awards of *Andante* Magazine in 2016. She has been continuing her singing studies with Roman Werlinski since 2001.

Ezgi Karakaya mezzo-soprano

Müzik eğitimine 2005 yılında Anadolu Üniversitesi Devlet Konservatuvarında başladı. 2010 yılında yüksek onur derecesiyle, birincilikle mezun oldu. Aynı yıl Ankara Devlet Opera ve Balesinde göreve başladı.

2016 yılında İzmir’de gerçekleşen 9. Ulusal Genç Solistler Yarışmasında birincilik ödülü ve jüri özel ödül aldı, Savonlinna Music Academy’e davet edildi. Burada Prof. Konrad Jarnot ile çalıştı. BBC Cardiff Singer of the World 2017’de finalist olarak Türkiye’yi temsil etti. Burada Grace Bumbry’nin ustalık sınıfına da katıldı. 2018 yılında International Hans Gabor Belvedere Singing Competition İstanbul elemelerinde Belkıs Aran Özel Ödülüne layık görüldü; aynı yıl Letonya’da gerçekleşen yarışmanın finalistlerinden biri oldu. Yine 2018 yılında Semiha Berksoy Opera Vakfı tarafından En İyi Genç Kuşak Opera Sanatçısı seçildi. Eylül 2018’de, 9. Uluslararası Leyla Gencer Şan Yarışmasında birincilik ödülü, Borusan İstanbul Filarmoni Orkestrası Özel Ödülü ve salondaki seyircilerin oylarıyla belirlenen Leyla Gencer Halk Ödülünün sahibi oldu. Nisan 2019’da Arnavutluk’ta düzenlenen 17. Uluslararası Marie Kraja Şan Yarışmasında ikincilik ödülü kazandı.

Sanatçı şan ve yorumculuk çalışmalarına vokal koçu Lidya Pronina ile devam etmekte, Ankara Devlet Opera ve Balesinde görevini sürdürmektedir.

Ezgi Karakaya started studying music at the State Conservatory of Anadolu University in 2005. She graduated in 2010 with high honors, as the first of her class, and began working at the Ankara State Opera and Ballet in the same year.

Karakaya won the first place and jury special prize at the 9th National Young Soloists Competition in İzmir in 2016 and was invited to Savonlinna Music Academy, where she worked with Prof. Konrad Jarnot. She represented Turkey as finalist at the BBC Cardiff Singer of the World 2017 and participated in the masterclass of Grace Bumbry. In 2018, she was awarded the Belkıs Aran Special Prize in the İstanbul round of the Hans Gabor Belvedere Singing Competition and qualified as a finalist in the competition which took place in Latvia in the same year. In 2018, she was also named the Best Young Generation Opera Artist by the Semiha Berksoy Opera Foundation. She received the first prize at the 9th International Leyla Gencer Opera

Singing Competition, as well as the Borusan Philharmonic Orchestra Special Prize, and Leyla Gencer Public Prize, by the audience vote, in September 2018. She was awarded the second prize at the 17th International Marie Kraja Singing Competition organized in Albania in April 2019.

Continuing her singing and interpretation studies with her voice coach Lidya Pronina, Karakaya currently works at the Ankara State Opera and Ballet.

Ayhan Uştuk tenor

İzmir Devlet Konservatuvarında Prof. Müfit Bayraşa'nın şan sınıfında eğitimine başladı. İki yıl sonra Bilkent Üniversitesinde Prof. Mustafa Yurdakul'un öğrencisi oldu. Yüksek şeref derecesi ile bölüm birincisi olarak lisans eğitimini tamamladı. Mezuniyetinden sonra Accademia D'arte Lirica di Osimo İtalyan Müzik Akademisinin sınavını birincilikle kazanarak akademinin ve Milli Eğitim Bakanlığının verdiği burs ile üç yıl lisans üstü eğitim gördü. Bu süre içinde Sergio Segalini, Rodolfo Celletti, Mario Melani, Alberto Zedda, Antonio Tonini, Nicola Giusti, Harriet Lawson gibi eğitimcilerle çalışma fırsatı buldu. Avrupa'nın birçok önemli opera merkezinde ve festivallerde konserler ve opera temsilleri gerçekleştirdi. Angelica Catalani Uluslararası Şan Yarışmasında yabancı sanatçılar kategorisinde birincilik, Giuseppe Di Stefano Şan Yarışmasında birincilik ödülü ve aynı yerde gerçekleştirilen opera festivalinde *La Boheme*'de Rodolfo rolünü seslendirme hakkını kazandı. Iris Adami Corradetti Şan Yarışmasında Katia Ricciarelli Özel Ödülüne layık görüldü.

Hollanda'da Dordrecht Belcanto Festivalinin kapanış konseri, İrlanda'da Wexford Opera Festivalinde Verdi'nin *La Traviata* (Alfredo) ve Tchaikovsky'nin *Jean Dark* (Raimondo) rolleri, İtalya-Ancona'da Puccini'nin *La Messa di Gloria* eseri (Bellini Orkestra ve Korosu ile), İtalya- Martina Franca Vale D'Itria Opera Festivalinde *La Donna Caritea*'da Corrado rolü ve Pesaro Yaz Festivalinde Donizetti'nin *Aşk İksiri* operasında Nemorino rolü sanatçının gerçekleştirdiği konser ve temsillerden bazılarıdır. İtalya'da Martina Franca Opera Festivalinde Severio Mercadante'nin eserlerinden oluşan konserin kaydı CD olarak yayınlanmıştır.

Ayhan Uştuk 1995 yılından bu yana Ankara Devlet Opera ve Balesi Genel Müdürlüğünde solist sanatçı olarak görev yapmaktadır.

Ayhan Uştuk started to study singing in Prof. Müfit Bayraşa's class at the İzmir State Conservatory. Two years later, he continued his education with Prof. Mustafa Yurdakul at Bilkent University. He completed his undergraduate education with high honors and as the first of his class. Following his graduation, he won the examination of the Italian Music Academy, Accademia D'arte Lirica di Osimo with the highest score and continued his graduate studies for three years on a scholarship of the academy and the Ministry of Education. During his studies, he had the chance to work with educators like Sergio Segalini, Rodolfo Celletti, Mario Melani, Alberto Zedda, Antonio Tonini, Nicola Giusti and Harriet Lowson. He has given concerts and performed in operas at major opera venues and festivals across Europe. He won the first prize in the international artists category of the Angelica Catalini International Singing Competition, the first prize at the Giuseppe Di Stefano Singing Competition and the right to perform as Rodolfo in *La Boheme* at the opera festival. He was awarded the Katia Ricciarelli Special Prize at the Iris Adami Corradetti Singing Competition.

His performances include the closing concert of the Dordrecht Belcanto Festival in the Netherlands, the part of Alfredo in Verdi's *La Traviata* and Raimondo in Tchaikovsky's *Jean Dark* at the Wexford Opera Festival in Ireland, *Puccini's La Messa di Gloria* (with the Bellini Orchestra and Chorus) in Ancona, Italy, the part of *Corrado in La Donna Caritea* at the Martina Franca Vale D'Itria Opera Festival in Italy, and the part of Nemorino in Donizetti's *L'elisir D'amore* at the Pesaro Summer Festival. His concert of Severio Mercadante's works at the Martina Franca Opera Festival in Italy was recorded on CD.

Ayhan Uştuk has been working as soloist at the General Directorate of Ankara State Opera and Ballet since 1995.

Doğukan Özkan bass

1992 yılında İzmir'de doğan Doğukan Özkan, 2011 yılında Dokuz Eylül Devlet Konservatuvarında Prof. Jeanette Thompson'un şan sınıfına kabul edildi. 2016 yılında Birgül Su Ariç'in öğrencisi olarak mezun oldu. Öğrencilik döneminde birçok yarışmaya katılan sanatçı jürilerden aldığı davetler üzerine Aspen Müzik Festivaline ve Savonlinna Müzik Festivaline katıldı. 2013 yılında İzmir

Devlet Opera ve Balesinde çalışmaya başladı. *Il Barbiere di Siviglia* operasında Don Basilio, *Hekimoğlu* operasında Dadyan Efendi, *Don Giovanni* operasında Leporello, *La Forza del Destino* operasında Calatrava di Marchese ve Padre Guardiano, *L'elisir D'amore* operasında Dulcamara rollerini seslendirdi. 9. Leyla Gencer Şan Yarışmasında Deutsche Oper Berlin özel ödülünü kazandı ve 2019'un Ekim ayında sahnelenecek *Nabucco* operasında Il Gran Sacerdote rolüne seçildi. Sanatçı çalışmalarına İZDOB şan pedagogu Fırat Yalçınkaya ile devam etmektedir.

Born in İzmir in 1992, Doğukan Özkan was admitted to the opera singing class of Prof. Jeanette Thompson at the State Conservatory of Dokuz Eylül University in 2011. In 2016, he graduated from the class of Birgül Su Ariç. During his studies, he took part in a number of competitions and, at the invitation of members of the jury, he performed at the Aspen Music Festival and Savonlinna Music Festival. Özkan started working at the İzmir State Opera and Ballet in 2013. He performed the parts of Don Basilio in *Il Barbiere di Siviglia*, Dadyan Efendi in *Hekimoglu*, Leporello in *Don Giovanni*, Calatrava di Marchese and Padre Guardiano in *La Forza del Destino*, and Dulcamara in *L'elisir D'amore*. He won the Deutsche Oper Berlin special prize at the 9th Leyla Gencer Opera Singing Competition and was selected for the part of Il Gran Sacerdote in the *Nabucco* opera to be staged in October 2019. Özkan currently continues his studies with Fırat Yalçınkaya, opera singing pedagogue of the İzmir State Opera and Ballet.

Wolfgang Amadeus MOZART (1756-1791)

Requiem, Re minör | in D minor, KV.626

Ölümün ardından icra edilen *missa*'lara Requiem ismi verilir. Requiem'lerde *missa*'ların genel akışında yer alan Gloria ve Credo çıkartılıp yerine Das Irae bölümü kullanılır.

Mozart'ın son yıllarında Viyana'nın daha ucuz semtlerine taşınmış olması ekonomik açıdan düşüş içerisinde olduğunun bir göstergesidir. Para sıkıntısı çekmiş olmasının çeşitli sebepleri vardır.

18. yüzyılın son çeyreği Avrupa'nın Fransız Devriminin arifesinde olduğu dönemde müzikte patronaj ilişkileri yeniden şekillenmiştir. Besteciler artık nadiren kilise veya saray gibi kurumlarda düzenli bir maaşla çalışıyorlardı.

Bir bestecinin yaşamını kazanması için opera evlerinden sipariş alması, yazdığı senfoni, oda müziği veya piyano eserlerini bir soyluya adayarak ödüllendirilmesi, eserlerinin basımından telif ücreti kazanması, soylulara veya zenginlere dersler vermesi, konserler düzenleyip yine kentin ileri gelenlerine abonman biletleri satması gerekmektedir. Mozart babasının tüm ısrarlarına rağmen Başpiskoposla kavga etmesinin ardından onun emrindeki maaşlı işini bırakarak Viyana'ya yerleşmiş ve büyük başarılar kazanmasa da yukarıda sayılan tüm para kazanma yöntemlerini uygulayarak yaşantısını sürdürebilmiştir. Esterhazy, Golitsin gibi önemli prenslerden yüklü miktarlarda ödüller kazanmış, piyano konçertolarını seslendirdiği pek çok konserden zaferle ayrılmıştı. Ancak operalarında Don Giovanni, Figaro'nun Düğünü gibi aristokrasiyi rahatsız edecek konularda ısrar etmesi, yaylı dörtlülerini bir soylu yerine besteci dostu Joseph Haydn'a adaması gibi beklenmedik hareketleri kariyerinin belli bir düzene oturmasını engellemiştir.

Yine de son yıllarındaki ekonomik düşüşün başka sebepleri de vardı. Öncelikle Avusturya'nın Rusya'nın yanında yer alarak Osmanlı İmparatorluğu ile 1787-91 yılları arasında yaptığı savaş ekonomiyi genel anlamda bozmuş, konser organizasyonlarını önemli ölçüde aksatmıştı. Bunun yanı sıra İmparator II. Joseph'in ölümünün ardından tahta çıkan II. Leopold'un müzikteki eğilimlerinin katı bir şekilde İtalyan olması da Mozart'ın pek çok konudaki şansını azaltmıştı. Bunun üzerine besteci Viyana dışında fırsatlar aramış, Leipzig, Berlin ve Dresden'e gidip konserler vermişti. En çok umut bağladığı girişimi ise Londra'dan bir opera siparişi almaktı, fakat bu gerçekleşmedi. Eğer müzik endüstrisinin kıta Avrupa'sına göre çok daha gelişmiş olduğu İngiltere'de çalışma fırsatı bulsa, tıpkı Haydn gibi, Viyana'da aristokrasinin kısıtlamalarından uzakta çok daha ferah bir ortamda önemli başarılar yakalayabilirdi.

Mozart'ın yaşamının son yılında bestelediği iki operasından biri olan Titus'un Merhameti (diğeri Sihirli Flüt) II. Leopold'un Prag'daki taç giyme törenleri kapsamında sahnelenmişti. Besteci bu sebeple sık sık seyahat ediyordu ancak sağlığı hiç iyi değildi. Bu iki operanın yanı sıra 1791 yılının Şubat ayında Kont Walsegg – Stuppach'tan eşine ithaf edilecek bir Requiem bestelemesi için sipariş almıştı. Operalarla meşgul olduğu için bu eserin üzerinde çalışması Ekim ayına kadar ertelendi. Ekim ayında, yine bir Prag gezisinin ardından, oldukça hasta ve ölüm ihtimalini düşünerek

Requiem üzerinde çalıştı. Kasım sonunda yataktan çıkamaz durumdaydı, 5 Aralık günü 35 yaşında, son eserini yarım bırakarak yaşama veda etti. 7 Aralık'taki cenaze töreninde yalnızca besteciler Salieri ve Süßmayr, yakın dostu tanınmış diplomat van Swieten ve iki müzisyen arkadaşı daha vardı. Eşi cenaze masraflarını karşılayamadığı için toplu mezarlığa gömüldü.

Cenazeye gelenlerden Franz Xaver Süßmayr, Mozart'ın eşinin Requiem'in tamamlanması için güvendiği birkaç besteciden biriydi; eseri bestelediği sırada Mozart'ın yanında bulunmuştu. Süßmayr'ın Requiem'in tamamlanmasında önemli payı olduğu düşünülür.

Mozart'ın dehasının önemli göstergelerinden biri eserlerinde çok farklı stilleri inanılmaz bir uyumla bir arada kullanabilmesidir. Ancak Requiem'de bu çeşitlilik görülmez. Yalnızca dini müzik geleneğine ve derinlikli ruhani atmosfere odaklanılmıştır.

A *missa* performed after death is called requiem. The Gloria and Credo parts that figure in a *missa* are replaced by Das Irae in requiem.

The fact that Mozart moved to the poorer districts of Vienna in his later years is an indication of his financial problems. There are several reasons why Mozart was in financial straits.

In the last quarter of the 18th century, on the eve of the French Revolution, patronage in Europe was being restructured. It was now rare for composers to work at institutions like churches or courts in return for a regular payment. For a composer to earn his living, he had to be commissioned by opera houses to write works, to dedicate his symphonies, chamber music pieces or piano works to a noble and be rewarded for that, to earn money from the copyright of his published works, to offer lessons to the rich and the noble, and organize concerts and sell season tickets to the leading figures in the city. After having a quarrel with the Archbishop, Mozart had quit his well-paid job under him, despite all his father's efforts to talk him out of the idea, and moved to Vienna. Although he was not very successful there, he used all the methods listed above to make a living and subsisted. He gained substantial rewards from important princes like Esterhazy and Golitsin and thrived on the concerts where he played his piano concertos. However, his insistence on themes like those

of Don Giovanni and The Marriage of Figaro, which the aristocracy found distasteful, and his unexpected moves like dedicating his string quartets to his composer friend Joseph Haydn, rather than a member of nobility prevented him from building a good career.

Still the economic distress he suffered in his last years had other causes. The war Russia fought on the side of Austria against the Ottoman Empire in the years between 1787 and 1791 took a heavy toll on the economy and concert arrangements fell through. What is more, the insistence of Leopold II, who succeeded Joseph II after his death, that musical education should be strictly Italian reduced Mozart's chances. Thus, Mozart started looking for opportunities outside Vienna, and gave concerts in Leipzig, Berlin and Dresden. He had placed his best hope in being commissioned to write an opera in London, but this did not happen. If he had had the chance to work in England where the music industry was more developed than that in continental Europe, he could have, like Haydn, achieved considerable success in a comfortable atmosphere free of the constraints of the Viennese aristocracy.

One of the two operas Mozart composed in the last year of his life, The Clemency of Titus (the other is The Magic Flute) was staged on the occasion of Leopold II's coronation in Prague. The composer had to travel extensively for this occasion, but he was not in good health.

Besides these two operas, Mozart was commissioned in 1791 by Count Walsegg-Stuppach to compose a Requiem to be dedicated to his wife. Since he was busy with the operas, he could start working on this work only in October. After a usual visit to Prague, he worked on the Requiem, while he was seriously ill and preoccupied with the possibility of death. By the end of November, he was unable to get out of the bed and passed away on 5 December, when he was 35, leaving his last work incomplete. His funeral on 7 December was attended only by composers Salieri and Süssmayer, his close friend and a well-known diplomat van Swieten, and two other musician friends. He was buried in a public cemetery, as his wife could not afford the funeral expenses.

Franz Xaver Süssmayer, who was among those attending the funeral, was one of the few composers Mozart's wife depended on for the completion of Requiem, as he was with Mozart when the latter was composing the work. Süssmayer is believed to have made a major contribution to the finalization of the composition.

Among the main signs of Mozart's genius is his ability to use different styles in a perfectly harmonious manner in his works. However, Requiem does not display such a variety. The primary focus is on the religious musical tradition and the deep spiritual atmosphere.

Dr. Onur Türkmen

Bilkent Senfoni Orkestrası Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Irina Nikotina, konzertmeister asst.

Bahar Kutay

Suzana Bezhani

Refik Zamanalıoğlu

Adilhoca Aziz

Vseslava Öztürk

Süreyya Defne

Davut Aliyev

Elena Postnova

Hüseyinali Hüseyinaliyev *

Yağız Tan *

Çağdaş Umut Bilgenoğlu *

2. Keman | 2nd Violin

Feruz Abdullayeva, grup şefi | principal

Eren Kuştan

Elena Rihsi

Marina Ağapova

Adelya Ateşoğlu

Nil Cetiz

İskender Okeev

Nazik Rahmedova

Senem Akgöl *

Hazal Dönmezer *

Viyola | Viola

Cavid Cafer, grup şefi | principal

Yukiyo Hirano

Sema Hakioğlu

Uluğbek Rihsi

Ece Akyol

Svetlana Simolin

Elif Kuştan

Emre Coşkun Akman

Elena Gnezdilova

İrşad Mehmet

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca, grup şefi | principal

Serdar Rasul

Artur Rahmatulla

Adil Babacan

Yiğit Ülgen

Verda Çavuşoğlu

Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis, grup şefi | principal

Dritan Gani

Zurab Tsitsuashevili

Burak Noyan

Şalva Gagua

Klarnet | Clarinet

Nusret İspir, grup şefi | principal

Selen Özyıldırım

Fagot | Bassoon

Ozan Evruk, grup şefi | principal

Başak Kömürcügil *

Trompet | Trumpet

Onurcan Çağatay

Krasimir Konyarov

Trombon | Trombone

Cem Güngör, grup şefi | principal

Mehmet Ali Baydar

Aleksey Medvedev

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid, grup şefi | principal

Org | Organ

Rustam Rahmedov *

* Misafir Sanatçı | Guest Artist

Kültür ve Turizm Bakanlığı

Devlet Çoksesli Korosu

Ministry of Culture and Tourism

State Polphonic Choir

Soprano

Aytül Baktır Uğur
Bengi Malatyalıoğlu
Betül Alpay
Betül Özdemir
Cansever Ersoy
H. Engin Göksu Ünal
Esin Hoşsoyler
Fatma Zehra Aslan
Gülây Ateş
Gülben Özışık
Gülşen Kokoğlu
F. Hilal Bilgili
İlknur Tunçdemir
İmren Hacımustafa
Leyla Aylin Akdoğan
Makbule Dilek Atay
Meltem Altun
Nilgün Kavut
Özlem Ercan Sevim

Alto

Ayşe Tülay Türkmen
Demet Erdem
Elifcan Küçük
Esra Hande Lüleci
Fusun Yargıcı
Gamze Yıldırım
Gonca Örucü
Gönül Güven Şahin
İrem Kırgız Aray
M. İnci Tırlı Ayağ
Mehtap Aksu
Necla Daniş
Nuran Ener
Özlem Şeker
Sema Baysal
Serap Özdemir

Tenor

Ahmet Camcı
Can Serhat Saygı
Cemal Gürsel Hakan
Erdem S. Saraç
Fikri Hakan Güleç
Hüseyin Alp Akyıldız
Hüseyin Gökçeaslan
İrfan Yüce
Levent Tereci
M. Nezh Renda
Nusret Özer
Oğulcan Gökcalp
Savaş Sakarya
Şahin Altun

Bas

Adem Yörümez
Ali Barbaros Erdem
Ali Sinan Gülsen
Buğra B. Aydınolu
Bülent Ergin
Cem Hakan Özaslan
Cengizhan Yargıcı
Eren Ateşolu
Levent Oktay Kaya
Özer Öcbe
Tolga Salman
Turgay Budak
Volkan N. Gevrek

Gelecek Program

Next Program

28 Eylül September 2019

Cumartesi Saturday, 20:00

Nazım Hikmet Kongre ve Sanat Merkezi, Yenimahalle

Nazım Hikmet Congress and Art Center, Yenimahalle

Klasinema

Ender Sakpınar şef conductor

Levent Gündüz tenor

Klasikler, Aryalar ve Film Müzikleri

Classics, Arias and Film Musics

Yeni sezon 12 Ekim'de açılıyor!

New season is starting on October 12th!

Bilet ve Ulaşım Bilgileri

Ticket and Transportation Information

bilet.bilkent.edu.tr

Gişe-Ticket Office: (312) 290 1775

Ücretsiz Servis | Free Transportation

Tunus Caddesi, Bahçelievler (DSİ misafirhanesi önü), Armada ve Kentpark'tan, konserden bir saat önce ve konser sonrasında.

From and to Tunus Street, Bahçelievler (In front of guesthouse of DSİ), Armada and Kentpark one hour prior to concert time and after the concert.

 /BilkentSymphonyOrchestra

 /bilkentsymphony

 /bilkentsymphony

 /BilkentSymphonyOrchestra

 Bilkent Symphony Orchestra

www.bso.bilkent.edu.tr

bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir. | Cultural and artistic activity of Bilkent University.